

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ В НЬО ЙОРКУ

К О Н Ц Е Р Т

І І І Л Ю Б О

М А Ц Ю К

при фортепіані О. ОМЕЛЬСЬКИЙ

*Дніпропетровський інститут
Сенатору Д. Юзизові
В. Кашу
з громадським
життям цього інституту
Українська
і Біблійською
серце.
Зможу казати
зупинити в Києві
на банкеті в честь
Кордунга
Соліно
5.7-67 року
За Майор*

Субота, 22-го жовтня 1966 р. год. 8:00 веч.

в залі Junior High School, Ave. "B", між 4 і 6 вул.

в Нью Йорку

Починаючи розповідь про подальші пошуки відомостей з життя української співачки, уродженки Кам'янця-Подільського її МАЦЮК-ГРИЦАЙ (ХОМАЙКО), варто згадати попередню статтю «Ія та Любо Мацюки: у полоні пісні» у «ПОДОЛЯНИНІ» за 18 січня 2008 р. Ще до її виходу я, проглядаючи свіжий номер «ПОДОЛЯНИНА» (від 21 грудня 2007 р.), зокрема, статтю до 15-річчя газети, раптом читаю, що головний редактор газети Віталій БАБЛЯК висловлює велику вдячність акушерці Галині ХОМАЙКО.

ГОЛОС ІЗ-ЗА ОКЕАНУ

Терміново вирвавшись із роботи, я був уже в редакції, де, перепросивши добродія БАБЛЯКА за свою зухвалість, захотів почути від нього про акушерку, що врятувала йому життя.

Не минуло і 10 хвилин, як мене на службовому авто підвезли під самісіньку хвіртку будиночка. Хвилина, дві... і переді мною стояла переполохана бабуся, що вже відсвяткувала своє 90-річчя. До речі, в міському архіві зберігається справа, в якій вказано, що Г.Ф.ХОМАЙКО народилася 6 грудня 1917 р. Але та святкує день народження у другий день католицького Різдва. Цього дня з букетом квітів приїздять Віталій Петрович і його ненька. Так вони висловлюють подяку за спасіння Галиною Федорівною Віталія під час пологів матері.

Стривожена, покрита сивиною бабуся не могла усвідомити, хто я і чому несподівано потурбував її. Та через деякий час з її уст було чути: «Знайдіть мені Ію! Де вона? І Аркадія знайдіть!» (Аркадій – старший брат її; за словами Галини Федорівни, батьки її хотіли, щоб їхній старший

ред тих майбутніх, які, можливо, допоможуть з'ясувати низку білих плям на Поділлі та роль провінційної української інтелігенції, що не була репресована у 30-ті роки та боролася за незалежну Україну в часи німецької окупації. З дозволу автора стисло передам інформацію з цієї статті.

З перших днів німецько-радянської війни слідом за передовими частинами гітлерівської армії, що окупувала Україну, йшли похідні групи ОУН. Вони намагались перехопити цивільну владу, не дати німцям встановити її на свій розсуд. І в багатьох містах і селах над управами замайорили українські національні прапори. Створювалася українська міліція, налагоджувалося нове життя. 29 червня 1941 р. у Львові було проголошено Акт відновлення української державності.

У книзі спогадів «Від Сяну по Криму» провідник одного з підрозділів, що входив до похідної групи Південь ОУН(Б), Микола ЧАРТОРИЙСЬКИЙ писав: «Окружними дорогами і доріжками добралися до Летичева... З Летичева я порозсипався»

ки Леонід кінець 19 Панаса М Івана КАІ тин Борул готувалас ЧЕНКА «Н

На поч поміщене театру пр ків, зокре норів. Крі щоб охоч ва взяли штатні сп

Та, на нались ва да 1941 р нена Укр рада, яку

... свою зухвалість, захотів
почути від нього про акушерку,
що врятувала йому життя.

Не минуло і 10 хвилин, як
мене на службовому авто підвез-
ли під самісіньку хвіртку будиноч-
ка. Хвилина, дві... і переді мною
стояла переполохана бабуся, що
вже відсвяткувала своє 90-річчя.
До речі, в міському архіві збері-
гається справа, в якій вказано, що
Г. Ф. ХОМАЙКО народилася
6 грудня 1917 р. Але та святкує
день народження у другий день
католицького Різдва. Цього дня
з букетом квітів приїздять Віталій
Петрович і його ненька. Так вони
висловлюють подяку за спасін-
ня Галиною Федорівною Віталія
під час пологів матері.

Стривожена, покрита сиви-
ною бабуся не могла усвідомити,
хто я і чому несподівано по-
турбував її. Та через деякий час
з її уст було чути: «Знайдіть мені
лю! Де вона? І Аркадія знайдіть!»
(Аркадій – старший брат Ії; за
словами Галини Федорівни, бать-
ки Ії хотіли, щоб їхній старший
син одружився з нею).

Ще хвилина і раптом: «Дити-
но, я нічого не пам'ятаю, вони
були зажитні міщани, а я проста
сільська дівка...».

Ось так була знайдена двою-
рідна сестра нашої Ії. Доля, що
так усміхнулася мені та допо-
могла знайти родинне коріння у
Кам'янці ще до виходу першої
статті, одразу вказала на двері.
Хтозна, що справді сталося з
родиною ХОМАЙКІВ в катаст-
рофічні 20-ті та 30-ті роки. Але
достеменно відомо, що двою-
рідні сестри Ія Павлівна та Га-
лина Федорівна Хомайки мали
різні долі від народження під час
буремних часів.

Галина – донька робітника-
бідняка. Батько – вчитель Піль-
но-Мукарівської школи, що мав
стаж 22 роки викладання на 1931
рік і того ж року хотів вступити
на історико-економічний факуль-
тет Кам'янець-Подільського пед-
інституту. Галина пережила стра-
хиття війни і працювала певний
час за спеціальністю у Дунаївцях,
а далі в «тресті столових» на по-
саді «врач-піщевик». А Ія – донь-
ка царського, радянського та
німецького чиновника (в архівних
фондах виявлено, що Павло Ва-
сильович ХОМАЙКО був бухгал-
тером, а з липня 1942 р. – зем-
леміром межового відділу Кам'я-
нець-Подільського гебінтскоміса-

винциної української інтелігенції,
що не була репресована у 30-ті
роки та боролася за незалежну
Україну в часи німецької окупації.
З дозволу автора стисло пере-
дам інформацію з цієї статті.

З перших днів німецько-ра-
дянської війни слідом за пере-
довими частинами гітлерівської
армії, що окупувала Україну,
йшли похідні групи ОУН. Вони
намагались перехопити цивіль-
ну владу, не дати німцям вста-
новити її на свій розсуд. І в ба-
гатьох містах і селах над упра-
вами замайорили українські на-
ціональні прапори. Створювала-
ся українська міліція, налагод-
жувалося нове життя. 29 черв-
ня 1941 р. у Львові було прого-
лошено Акт відновлення украї-
нської державності.

У книзі спогадів «Від Сяну по
Криму» провідник одного з під-
розділів, що входив до похідної
групи Південь ОУН(Б), Микола
ЧАРТОРИЙСЬКИЙ писав: «Ок-
ружними дорогами і доріжками
добралися до Летичева... З Ле-
тичева я порозсилав друзів по
околицьких селах і містечках –
Росоха, Костянтинів, Хмільник,
Вовковинці, Козачки, Меджи-
біж...»

На Проскурівщині українські
національні сили відтинку Анд-
рія МЕЛЬНИКА захопили в свої
руки всі ключові позиції влади,
починаючи з посади старости
Проскурівської окружної управи.
Її обійняв Олександр МАЯРОВ-
СЬКИЙ. Бургомістром Проскуро-
ва став Тимофій ПЕЧЕНЮК. Од-
нак через декілька місяців він
очолив банк, а його місце посів
Мирослав ЛІЩИНСЬКИЙ, вихо-
дець із Західної України.

Осередки ОУН(М) були ство-
рені фактично в кожному закладі
в установі Проскурова. Мель-
никівці прагнули вести патріотич-
ну роботу серед населення,
готувати його до боротьби за
самостійну Україну.

Найдієвішою з-поміж усіх ви-
різнялась організація в редакції
газети «Український голос». Від-
повідальним редактором був
бургомістр Мирослав ЛІЩИНСЬ-
КИЙ. Очевидно, таке прикриття
давало можливість редакції міц-
но стояти на ногах – як у плані
фінансовому, так і в розумінні
безпеки діяльності. Фактичний
керівник газети Юхим Павлович
КОШЕЛЬНИК обіймав посаду на-
чальника-редактора. Число

ки Леоні
кінець 1
Панаса
Івана КА
тин Бору
готувала
ЧЕНКА «

На по
поміщен
театру п
ків, зокр
норів. Кр
щоб охо
ва взяли
штатні с

Та, на
нались і
да 1941
нена Ук
рада, я
ВЕЛИЧК
Києві ге
тників і
слова».

ТЕЛІГА,
СЬКИЙ і
групою
рав Киє
київськ
димир Е
чиського

У дон
ції безп
ліна від
рилося,
ступово
в пресі
енергій
редакто
на деяк
шкідлив
дакціях
перебув
налісти
тільки н
рухом І
але, ма
нелегал

В на
штаб ге
рокостя
що в міс
із найш
портних
ною. Оче
орган ма
звичайн

родиною ХОМАЙКІВ в катастрофічні 20-ті та 30-ті роки. Але достеменно відомо, що двоюрідні сестри Ія Павлівна та Галина Федорівна Хомайки мали різні долі від народження під час буремних часів.

Галина – донька робітника-бідняка. Батько – вчитель Пільно-Мукарівської школи, що мав стаж 22 роки викладання на 1931 рік і того ж року хотів вступити на історико-економічний факультет Кам'янець-Подільського педінституту. Галина пережила страхіття війни і працювала певний час за спеціальністю у Дунаївцях, а далі в «тресті столових» на посаді «врач-піщевик». А Ія – донька царського, радянського та німецького чиновника (в архівних фондах виявлено, що Павло Васильович ХОМАЙКО був бухгалтером, а з липня 1942 р. – землеміром межового відділу Кам'янець-Подільського гебтскомісаріату), тікаючи під час фашистської окупації подалі від дому (СРСР, в якому вона виростала та пережила усі нещастя), стала визнаною співачкою в українській діаспорі за океаном. І хоча вони були малознайомі, та у своїх професіях поріднилились. Одна наповнювала серця людей любов'ю до рідного мистецтва, а інша врятувала не одну дитину при пологах, тим самим даючи шанс полюбити цей світ і привнести в нього багато користі.

Будучи у Хмельницькому, я зацікавив інформацією про Ію ХОМАЙКО директора обласного літературного музею, письменника Василя ГОРБАТЮКА. Він якраз працював над одним із найскладніших питань української культури часів окупації – театр у Проскурові. На моє прохання про пошук інформації він відгукнувся одразу й заінтригував тим, що Любомир МАЦЮК та Ія ХОМАЙКО згадуються в газеті «Український голос» (єдина газета часів окупації, що в 1941–1944 рр. виходила у Проскурові).

Василь Іванович підготував статтю «Театральна завіса відкриває таємниці» для газети «Подільські вісті». За задумом автора, ця стаття є першою се-

лі обійняв Олександр МАЙРОВСЬКИЙ. Бургомістром Проскурова став Тимофій ПЕЧЕНЮК. Однак через декілька місяців він очолив банк, а його місце посів Мирослав ЛІЩИНСЬКИЙ, виходець із Західної України.

Осередки ОУН(М) були створені фактично в кожному закладі в установі Проскурова. Мельниківці прагнули вести патріотичну роботу серед населення, готувати його до боротьби за самостійну Україну.

Найдієвішою з-поміж усіх вирізнялась організація в редакції газети «Український голос». Відповідальним редактором був бургомістр Мирослав ЛІЩИНСЬКИЙ. Очевидно, таке прикриття давало можливість редакції міцно стояти на ногах – як у плані фінансовому, так і в розумінні безпеки діяльності. Фактичний керівник газети Юхим Павлович КОШЕЛЬНИК обіймав посаду начальника-редактора. Народився 8 грудня 1902 р. в с.Копачівка Проскурівського повіту в родині вчителя. Навчався в Подільській духовній семінарії, працював у Подільській народній управі, закінчив історико-філологічний факультет Кам'янець-Подільського українського університету. Викладав українську мову в медінституті та на державних курсах українознавства у Києві, 1940 р. зголосився на педагогічну працю в Північній Буковині, щойно зайнятій радянськими військами. Звідси з початком війни повернувся в рідні краї, доля привела його в «Український голос».

Директором Проскурівського театру став ДІДИЧ. Театр розпочав діяльність із концертів. 5 листопада 1941 р. «Український голос» повідомляв, що хоч «від першого до другого і третього концерту колективу акторів міського українського драматичного театру пройшло небагато часу, але в роботі помітно значне зрушення до кращого».

Надалі на сцені виконувалися пісні в супроводі гри на кобзі, звучали пісні про січових стрільців, жанрові ліричні українські пісні, декламувалися співомовки Степана РУДАНСЬКОГО, бай-

ції бе
ліна в
рило
ступо
в пре
енерг
реда
на де
шкідл
дакці
переб
наліс
тільки
рухо
але, і
нелег

В і
штаб
рокос
що в і
із най
портн
ною.
орган
звича
лива
зно в
ня, до
дації
елем
ними
ресій
лишн
Прос

Де
архів
ниць
світло

На
ружн
прове
ликий
ниці б
дю м
ШЕЛЬ
бувся
далі р
стріл
украї
ваної
тора
яким
тікає
ги КО
ця під
Захід
до Пр
робот
зупин
Поділ
ареш

К-ПНУ
ностей з
ільсько-
передню
ПЯНИНІ»
і свіжий
а, стат-
едактор
кушерці

С

У

можливо,
низку бі-
оль про-
елігенції,
а у 30-ті
залежну
окупації.
ю перет-
татті.

цько-ра-
за пере-
рівської
країну,
Н. Вони
цивіль-
нім вста-
. І в ба-
д управ-
ські на-
ювала-
налаго-
29 черв-
ого про-
я украї-

Сяну по
о з під-
тохідної
Микола
ів: «Ок-
ріжками

ЗБІРКА
ПІСЕНЬ

ВНК. ІЯ і ЛЮБОМИР МАЦИУК

ВНАВИНИТВО
<ХВИЛІ ДНІСТРА>

СЕНТЯБЕР 1942

SELECTION
of SONGS

SUNG BY IYA and LUBOMYR MACIUK

LPCD-17

ки Леоніда ГЛІБОВА, а також під кінець 1941 р. поставлені п'єси Панаса МИРНОГО «Лимарівна», Івана КАРПЕНКА-КАРОГО «Мартин Боруля». На березень 1942 р. готувалася драма Тараса ШЕВЧЕНКА «Назар Стодоля».

На початку року в газеті було поміщене оголошення дирекції театру про набір до хору співаків, зокрема басів, альтів і тенорів. Крім цього, театр просив, щоб охочі громадяни Проскурова взяли участь у хорі як позаштатні співаки-любители.

Та, на жаль, для театру починались важкі часи. 17 листопада 1941 р. в Києві була заборона

ректор театру ДІДИЧ та художній керівник МЕЛАШІЙ. На сторінках «Українського голосу» 26 березня 1942 р. про цей факт було написано: «П'єсу Тараса ШЕВЧЕНКА «Назар Стодоля» міський театр мусив був подати проскурівському глядачеві ще на дні Шевченківських роковин. Але через відсутність потрібного козацького вбрання і деякі організаційні незладженості, що вимагали часу на їх усунення, запізнівся з цією виставою на 10 днів. Якщо не рахувати одноактового етюду «В Україні сліз не стало» (зіграного, до речі, з певним півно)

потребуватиме дослідження у хар інтелігенція та інші потрібні фашистам війни на окупованій. Адже батько її був радянським чиновником.

Отже, ми дещо період окупації в попутньо - про ішук подальшої інформативності нас до окупованих Кам'янця осередку ОУН вліта 1942 р. в ОУН(М) переходили вже розгорталися чому Любомир Мациук про ці події в автобіографіях він писав: «Під час війни та її наслідки та обставини. Наприклад, саме напад Радянської армії на частину Польщі дали можливість нам Львова та до речі хати. Не веселилися в тому домі, бо братів не жили їх двох не було не марнувати чималий грошей знов до продовжувати. Одарки БАНДЮК навши мою братів ми повинчалися повернутись тільки коли обоє ходити».

Отже, ми згадали, коли, нехай інформації, яку ми припустили. Ми цей час міг би КОШЕЛЬНИК Залишивши «Подольщина» він по закінченні війни поїхав до США. Пам'яті ім'я на КОШЕЛЬНЯК тупав під покровом ЮРИНЯК. Виступив турний твір і склали компоненти «Літературна», «Літературні поеми і драми», «Літературні романи», «Літературні казки» «Камікадзе і інші» «Лекиих шляхами» «Люд

ки Леоніда ГЛІБОВА, а також під кінець 1941 р. поставлені п'єси Панаса МИРНОГО «Лимарівна», Івана КАРПЕНКА-КАРОГО «Мартин Боруля». На березень 1942 р. готувалася драма Тараса ШЕВЧЕНКА «Назар Стодоля».

На початку року в газеті було поміщене оголошення дирекції театру про набір до хору співаків, зокрема басів, альтів і тенорів. Крім цього, театр просив, щоб охочі громадяни Проскурова взяли участь у хорі як позаштатні співаки-любители.

Та, на жаль, для театру починались важкі часи. 17 листопада 1941 р. в Києві була заборонена Українська національна рада, яку очолював професор ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ. 12 грудня у Києві гестапо схопило співробітників редакції «Українського слова». Були розстріляні Олена ТЕЛІГА, Іван РОГАЧ, Іван ІРЛЯВСЬКИЙ і багато інших. Разом із групою керівників районних управ Києва був розстріляний і київський міський голова Володимир БАГАЗІЙ, родом із Волоцького району.

У донесенні начальника поліції безпеки і СД з Києва до Берліна від 4 лютого 1942 р. говорилося, «що рух МЕЛЬНИКА поступово зайняв керівні позиції в пресі (офіційній). Навіть якщо енергійні заходи і страти винних редакторів допомогли очистити на деякий час київську газету від шкідливих елементів, то в редакціях провінційних газет ще перебувають переважно націоналістичні елементи, які не тільки надають газетам бажану рухом МЕЛЬНИКА тенденцію, але, мабуть, забезпечують ОУН нелегальними матеріалами».

В нашій області центральний штаб гестапо перебував у Старокостянтинові, з огляду на те, що в місті був аеродром як один із найшвидших ланцюгів транспортних комунікацій з Німеччи-

ректор театру ДІДИЧ та художній керівник МЕЛАШІЙ. На сторінках «Українського голосу» 26 березня 1942 р. про цей факт було написано: «П'єсу Тараса ШЕВЧЕНКА «Назар Стодоля» міський театр мусив був подати проскурівському глядачеві ще на дні Шевченківських роковин. Але через відсутність потрібного козацького вбрання і деякі організаційні незладженості, що вимагали часу на їх усунення, запізнився з цією виставою на 10 днів. Якщо не рахувати одноактового етюдю «В Україні сліз не стало» (зіграного, до речі, з певним піднесенням і взагалі непогано) «Назар Стодоля» – перша вистава, створена дещо поновленим театральним колективом при новому директорі (п.МАЦЮК) і новому художньому керівникові (п.РУБЛІВСЬКИЙ)».

У травні театр поставив п'єси Миколи КУЛІША «Мина Мазайло» та Бориса ГРІНЧЕНКА «Степовий гість». Тим часом 7 червня в кореспонденції про музичну школу Проскурова автор під криптонімом Ю.К. поміж іншим пише, що для вокального класу запрошено викладачем директора театру Любомира МАЦЮКА. В автобіографії Любомир МАЦЮК пише, що коли в Польщі почалась воєнна підготовка до війни з Німеччиною, то він в цей час, щоб не бути мобілізованим до польської армії, перебував у Загір'ї (Сянік). Коли 1939 р. німці окупували Польщу, він переїжджає до Кракова і потрапляє до транспорту українських селян-робітників. Їх вивозять до Берліна. За допомогою українського студента він потрапляє до музичної школи, здає вступний іспит, після якого навчається в класі заавансованих, а пізніше переходить до відділу оперного. Там вивчив німецький репертуар, ознайомився з ка-

шкідливих елементах провінційних газет та доповідях провінційних газет, що перебувають переважно націоналістичні елементи, які не тільки надають газетам бажану тенденцію, але, мабуть, забезпечують ОУН нелегальними матеріалами».

В нашій області центральний штаб гестапо перебував у Старишині, з огляду на те, що в місті був аеродром як один із найшвидших ланцюгів транспортних комунікацій з Німеччиною. Очолював цей репресивний орган майор ГРАФ. Це була надзвичайно педантична та пронирлива особа. Саме він, скрупульозно вивчаючи місцеве населення, доклав усіх зусиль для ліквідації будь-яких націоналістичних елементів. З огляду на це, одними із перших, хто зазнав репресій в області, стали навколишні містечка та інтелігенція Проскурова.

Деякі розсекречені матеріали архіву Управління СБУ в Хмельницькій області проливають світло на той період.

Наприкінці січня 1942 р. окружний провід ОУН планував провести у міському театрі великий вечір, приурочений до річниці бою під Крутами. З доповіддю мав виступити Юхим КОШЕЛЬНИК. Однак вечір не відбувся: німці заборонили його, а далі розформували міліцію, розстріляли багато представників української влади та розформованої міліції. Заступник редактора газети Петро ЯНУШ, над яким нависла загроза арешту, тікає при допомозі актриси Ольги КОВАЛЬЧУК (активна учасниця підпілля, всі представники із Західної України, які прибували до Проскурова для координації роботи української організації, зупинялися у неї) у Кам'янець-Подільський. Невдовзі були заарештовані та розстріляні ди-

реїдждає до Кракова і потрапляє до транспорту українських селян-робітників. Їх вивозять до Берліна. За допомогою українського студента він потрапляє до музичної школи, здає вступний іспит, після якого навчається в класі заавансованих, а пізніше переходить до відділу оперного. Там вивчив німецький репертуар, ознайомився з камерною творчістю ШУБЕРТА, ШУМАНА, ЛЕГАРА, ВОЛЬФА, ШТРАУСА, а МОЦАРТ став для нього «коником» через легкість голосу та добру техніку.

16 липня 1942 р. газета розглядала виставу «Сватання на Гончарівці», щойно представлену театром: «акторка п.І.ХОМАЙКО; що вперше дебютує на сцені Проскурівського театру в ролі Уляни, своєю грою справила дуже приємне враження...».

Виставу «Запорізький скарб» газета розглядала 13 серпня. Відзначалась майстерність режисера РУБЛІВСЬКОГО у підготовці масових сцен, а також два дуети - танцювальний і вокальний - Любомир МАЦЮК та Ія ХОМАЙКО.

Наступними виставами театру були «За двома зайцями», «Дай серцю волю - заведе в неволю», «Наїна», «Хмара». В рецензіях згадується Ія ХОМАЙКО.

Фашистська цензура ставала жорстокішою. Можливо, щоб уникнути репресій, у липні редактор газети Юхим КОШЕЛЬНИК звільнився і переїхав до Кам'янець-Подільського. Там він очолив газету «Подільнин», в якій працював і Петро ЯНУШ. В цей час звільняється із посади директор театру Любомир МАЦЮК та разом з Ією ХОМАЙКО їде в Кам'янець, де батько її з липня 1942 р. посідав посаду землеміра межового відділу гебітскомісаріату. Це питання надзвичайно цікаве і

16.05.2008

ПОДОЛЯНИН

потребуватиме детальнішого дослідження у контексті, яка інтелігенція та чиновники були потрібні фашистам на початку війни на окупованих територіях. Адже батько її був царським та радянським чиновником!

Отже, ми дещо дізналися про період окупації в Проскуріві та попутньо – про Іо МАЦЮК. Поносить нас до окупованого фашистами Кам'янця як можливого осередку ОУН в нашому краї літа 1942 р., «бо тоді частина ОУН(М) переходить в ОУН(Б), які вже розгортали бойові дії». Але чому Любомир МАЦЮК не згадує про ці події в автобіографії. В ній він писав: «Під час війни про людей та їхню долю рішення та обставини. Нові воєнні події, а саме напад Райху на окуповану частину Польщі Країною Рад, дали можливість повернутись до Львова та до рідної батьківської хати. Не весело було тоді в нашому домі, бо вже двох моїх братів не жило. Але чи ж тільки їх двох не було між живими? Щоб не марнувати часу та науки, я переїхав знов до Львова та почав продовжувати науку в проф. Одарки БАНДРІВСЬКОЇ. Запізнавши мою будучу дружину Ію, ми повінчалися в селі батьків, а повернувшись до Львова, почали обоє ходити на лекції співа».

Отже, ми знову на роздоріжжі, коли, не маючи правдивої інформації, не можна робити припущень. Можливо, світло на цей час міг би привідкрити Юхим... своїх спогадів... фактора

ВЕЛИКІ ЧУДОТВОРНІ

...тому в Кам'янці-Подільському спорудили 24 храми в ім'я св. Миколая і то зведених, мореплавців і то з чимому з них були свої чудотворні...
...в центрі міста було зведено Д...
...монастир із костелом св. Мик...
...костел згорів, уціліла лише іко...
...історії храму вважали цю под...
...Миколаївського костелу...
...вигляд комплексу Домініканс...
...створився внаслідок його р...
...які проводилися на кош...
...магнатів ДОМЕЦЬКИХ, ГУМЕЦ...
...ЦЬКИХ. Зусиллями останніх сп...
...відновлено після Великої поже...
...заставлено 1754 р. В родині...
...навіть було повір'я: доки дом...
...Потоцькі.

...XVII ст. на вулиці Довгій ст...
...са Миколая, яка славилась ч...
...іконою в ім'я цього святого...
...запалала, тож її знесли, а чуд...
...са Миколая-Предтеченського...
...яке до ікони на Іванця церкв...
...Предтечі) приїжд...
...молдавськ...
...з до...

Ч та художній
На сторінках

ну частину Польщі Країною Рад, дали можливість повернутись до Львова та до рідної батьківської хати. Не весело було до шомоу домі, бо вже двоє в на- братів не жило. Але чи ж тільки їх двох не було між живими? Щоб не марнувати часу та науки, я переїхав знов до Львова та почав продовжувати науку в проф. Одарки БАНДРІВСЬКОЇ. Запізнавши мою будучу дружину Юлію, ми повинчалися в селі батьків, а повернувшись до Львова, почали обоє ходити на лекції співа.

Отже, ми знову на роздоріжжі, коли, не маючи правдивої інформації, не можна робити припущень. Можливо, світло на цей час міг би привідкрити Юхим КОШЕЛЬНИК зі своїх спогадів. Залишивши посаду редактора «Подільська» на початку 1944 р., він по закінченні війни перебрався до США. Після цього, змінивши ім'я на Юрія Богдановича КОШЕЛЬНЯКА, в літературі виступав під псевдонімом Анатоль ЮРИНЯК. Видав книги «Літературний твір і його автор», «Творчі компоненти літературного твору», «Літературні жанри - повісті, поеми і драми», «Критичним пером», «Літературознавство», «Камікадзе падає сам», «На далеких шляхах», «Справжня наречена», «Людам і собі (поезії)». Але поки що все залишається без змін.

Будучи на початку лютого у Львові, я передав статтю про нашу землячку Надії Макаріви МАЦЮК та отримав довгоочікувані платівки із кам'янецьким лосом із-за океану. Висловлюючи велику вдячність працівникам лабораторії запису при Львівському університеті, я

та художній
На сторінках
у» 26 берез-
акт було на-
са ШЕВЧЕН-
міський те-
и проскурів-
на дні Шев-
Але через
го козацько-
організаційні
вимагали
запізнався
на 10 днів.
одноактового
із не стало»
, з певним
лі непогано)
ерша виста-
поновленим
вом при но-
п. МАЦЮК) і
керівникові
ставив п'єси
на Мазайло»
А «Степовий
червня в ко-

... *
... XVIII ст. Н...
... св. Миколая, як
... зацелала в ім'я цього
... св. Іоанно-Предтеченської церкві (тоб
... св. Іоанна Предтечі) приїжджа
... з Поділля, Україна, а наз
... до довгими смолян
... чоловіки з довгими смолян
... в білих головних уборах.
... підтверджувався переказом г
... Предтеченська церква була кол
... П'ятницькою церквою
... в Молдові, Болгарії, Серб
... XX ст. Іоанно-Предтеченс
... більшості кам'яно
... висадили в повітря «войовн
... Врятовану ікону перемістив
... церкву; копію заввишки
... в церковну стіну з південн
... св. Миколая діяла до 1961
... в склад. А чудотв
... опинилась в
... св. Миколая передали
... церкві на Руських фільварках.
... ікона Миколая Чудот
... до Миколаївської церкви

чена», «Людам і собі (поезії)». Але поки що все залишається без змін.

Будучи на початку лютого у Львові, я передав статтю про нашу землячку Надії Макарівни МАЦЮК та отримав довгоочікувані платівки із кам'янецьким лосом із-за океану. Висловлюю велику вдячність працівникам лабораторії звукозапису при Львівській національній консерваторії ім. Миколи ЛИСЕНКА. Завдяки їхній професіональній роботі ми сьогодні можемо насолоджуватись голосом нашої землячки.

Із чотирьох вінілових платівок, що були у родині МАЦЮКІВ, у добротному стані лиш три. Одна з перших шести платівок, записана на фірмі «Хвилі Дністра» у Клівленді, на жаль, для нас втрачена. З інших трьох вінілових платівок зроблено копії в електронному форматі.

Ознайомилась із записами пісень професор кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування К-ПНУ Майя ПЕЧЕНЮК: «Русла-не, зрозумій, мені важко щось сказати про Ію саме як видатну співачку української діаспори, бо ми мало ще про неї знаємо! Безперечно, вона є патріоткою, про це свідчить репертуар, який вона виконує, у ньому переважають українські народні та пісні вітчизняних композиторів. Тобто, ми ознайомлені із записами, які копіювались із платівок. Можу сказа-

на да-
равжня наре-
(поезії)».
залишається
частково
знову від-
з трьох
на фасаді
Діви Марії,
чудотворною іко-
привезена
що під час
була ви-
Македонії,
дошкою
які пер-
Македонії,
до храму.
ікона В
XX ст. ікона В
вивезена в н
зруйно
що
киї
х
фронтоні
Б
Волкова
бібліотек
музею

Одна з перших шести платівок записана на фірмі «Хвилі Дністра» у Клівленді, на жаль, для нас втрачена. З інших трьох вінілових платівок зроблено копії в електронному форматі.

Ознайомилась із записами пісень професор кафедри методики музичного виховання, вокалу і хорового диригування К-ПНУ Майї ПЕЧЕНЮК: «Русла, зрозумій, мені важко щось сказати про Ію саме як видатну співачку української діаспори, бо ми мало ще про неї знаємо! Безперечно, вона є патріоткою, про це свідчить репертуар, який вона виконує, у ньому переважають українські народні та пісні вітчизняних композиторів. Тобто, ми ознайомлені із записами, які копіювались із платівок 50-річної давності. Можу сказати, в неї прекрасний голос. Із прослуханого імponує те, що її виконання має високопрофесійний супровід – мрія кожної співачки. Надзвичайно грамотно писались партії, цікаве інструментальне опрацювання, склад оркестру до пісень, вміло скомпонована програма музичних творів на кожній платівці. На ній живий супровід під час виконання пісні співачкою відображав народність і колоритні українські мотиви».

На прохання Майї Антонівни я зачитав відгуки музичних критиків на концерти Ії МАЦЮК.

ПРО-ВІСТІ

ВІДОМОСТІ

11
Торжество 21 АПР
5 часов вечера откр
музыка бульвара откр
Думы, что на Н
прекрасно народа
представлял илл
закрыва

прослуханого імпронує те, що її виконання має високопрофесійний супровід – мрія кожної співачки. Надзвичайно грамотно писались партії, цікаве інструментальне опрацювання, склад оркестру до пісень, вміло скомпонована програма музичних творів на кожній платівці. На них цей живий супровід під час виконання пісні співачкою відобразив народність і колоритні українські мотиви».

На прохання Майї Антонівни я зачитав відгуки музичних критиків на концерти її МАЦЮК. Вона мовила: «Я підтримую ті слова, які переконливо і правдиво характеризують голос її, бо це говорили її сучасники, які мали творчі стосунки. Правдивими є слова композиторів БАРНУЧА, ФОМЕНКА, музикознавця ВИТВИЦЬКОГО, піаніста МУЗИЧЕНКА та інших, що вона вміло володіє своїм голосом і чіткою дикцією, динамічно багато відтворює мелодії, з успіхом використовує голос в партіях лірично-драматичного характеру, а віртуозність її виконання чудово проявляється в колоратурі».

...голова
...сказа
...те, що її
...професіо
...кожної
...грамотно
...склад
...інстру
...вміло
...свом
...музичних
...платівці. На них
...під час ви
...відобра
...українські мотиви».

...ЕПАРХІАЛЬ
...ТОРЖЕСТВО
...вечера
...бульвар
...играла
...Думы, что
...нар
...илли
...пра
...фла
...домов у
...царс
...В 8 часо
...Архиерейских
...статистическ
...от П
...получили п
...«к стол
...с Россіей», а
...«Прошедші
...мом
...площа
...стор
...вместити
...поэто
...сотни
...пехоти

ЗБІРКА ПІСЕНЬ

ВІСН. 12 | ЛЮБОВИР НАУКА

УРЕДНИК
ГЕНЕРАЛ ДАКТОР

SELECTION of SONGS

SUNG BY IYA and LUBOMYR MACIUK

LPCO-17

SELECTION OF SONGS

SUNG BY
IYA and LUBOMYR MACIUK
WITH ORCHESTRA

SIDE 1

1. **SHE WILL NOT COME AGAIN (Ne pryjde)**
Song - Tango - Music by Huminilowych
Rendered by Lubo Maciuk
2. **MY NATIVE LAND (Rodymyj kraju)**
Music by Matiuk
Rendered by Iya Maciuk
3. **I LOVE (Lublu)**
Duet - Music by Hnatyshyn
Rendered by Iya and Lubo Maciuk
4. **SPRINGTIME (Vesna)**
Song - Waltz - Music by Huminilowych
Rendered by Iya Maciuk
5. **WITHOUT YOU OLESIU (Bez Tebe Olesiu)**
Music by Lysenko
Rendered by Lubo Maciuk
6. **THE SWALLOW (Lastivka)**
Music by Del Akua
Rendered by Iya Maciuk

LUBOMYR MACIUK, a noted Ukrainian lyric tenor, received a grant from the O. Myshuha Fund for his studies at the **Lysenko Institute of Music** in Lviv. Here he earned the **Laureate Diploma** at the 1938 Concourse of Young Singers. In 1939, Lubomyr Maciuk continued his vocal studies, under professor K. Gerbert, at the **Konservatorium Klindworth-Szarnenka** in Berlin. In 1943, together with his wife Iya, Mr. Maciuk resumed his studies at the **Vienna Conservatory of Music**, and at the **Academy of Fine Arts**, under **John, Grarud, Karsky**. Following the Second World War, Lubomyr and Iya Maciuk toured Austrian and German cities with a series of concerts. In 1947 Lubomyr Maciuk continued his career as a concert tenor in Brazil. The Academy of Fine Arts in Curitiba, Parana, offered him the Chair of voice; there he served many years, bearing the title of **Maestro de Bell**. Simultaneously, Iya and Lubomyr Maciuk appeared in all greater Brazilian theaters and music centers. Lubomyr Maciuk is credited with the first interpretation of the new Brazilian opera **Canto**; he appeared on radio and television, and performed with the accompaniment of many a symphony orchestra. With his bright career he earned the best appraisals from

SIDE 2

1. **OH, TELL ME BELOVED (O, skazy kochanyj)**
Music by Gentner
Rendered by Iya Maciuk
2. **THE MAGIC OF YOUR KISS (Char cilunku)**
Music by Leher
Rendered by Lubo Maciuk
3. **I KNOW YOU (Tebe ya znaju)**
Music by Celler
Rendered by Iya and Lubo Maciuk
4. **DON'T THINK OF ME (Ty pro mene ne hadaj)**
Music by Celler
Rendered by Lubo Maciuk
5. **MY DREAM COME TRUE (Kochannia spovnena mrije)** - Music by Leher
Rendered by Iya Maciuk
6. **DO TELL (Skazy divchatonko)**
Music by Favlo
Rendered by Lubo Maciuk
7. **WILLY'S SONG (Pisna Villi)**
Music by Leher
Rendered by Iya Maciuk

music critics. In 1956 he appeared in Buenos Aires, and currently he prepares for a concert tour of the greater American and Canadian cities, following which he will be engaged in Germany as a chamber artist. Presently Mr. Maciuk resides in Chicago, U.S.A.

IYA MACIUK, a noted Ukrainian soprano, began her vocal studies at the **Lysenko Institute of Music** in Lviv. In 1943 she continued her education at the **Vienna Conservatory of Music**, and at the **Academy of Fine Arts under Zothe, Grarud, Karsky**. After the war she, together with her husband, appeared in several Austrian and German cities with a series of concerts. From 1947 to 1958 Iya furthered her vocal career in Brazil, appearing in its best theaters; she performed at **Teatro Y. Caetano, Radio National, Roquete Pinto** in Rio de Janeiro, **Teatro Municipal, Teatro Colombo, and Radio Gazeta**; she had radio and television appearances in San Paulo. Also she performed in the state capitals of the Southern states of Brazil. Iya and Lubomyr Maciuk gave four concerts in Buenos Aires, Argentina. In 1958 Iya toured the United States and Canada, obtaining the acclaim of the most competent music critics. Chicago is the current residence of Iya Maciuk.

CHWYLI DNISTRA
W. ILCHYSHYN - 2391 West 11th Street, Cleveland 13, Ohio - U. S. A.

MADE IN U. S. A.

IYA and LUBO MACIUK
with Sao Paulo Orchestra
arrangements and conducting by
GEORGE KASZA'S

**ПІСНІ - АРІЇ - ДУЕТИ
З ОРКЕСТРОЮ**

George Kasza's

IYA and LUBO MACIUK

with Sao Paulo Orchestra

IYA MACIUK - soprano

... a voice of genuine beauty, wonderful interpretation
rare voice of well mastered and expressive tones . . . a lyric
dramatic voice soaring to coloratura

Such is the critic for vocal artistry of the celebrated and
greatly talented Ukrainian soprano, Mme. IYA MACIUK.

Beginning her musical training in Lviv, musical capitol of the
Ukraine, she continued her vocal studies in Vienna, Austria.
After the war she appeared in several Austrian and German
cities in a series of concerts. Immigrating to South America
IYA MACIUK furthered her vocal career in Brazil, appearing
in theatres, radio and television obtaining the acclaim of the
most competent musical critics. Her more recent tours of
Canada and the United States have met with notable success.
Here Mme. Maciuk is heard in the songs of her native land,
where she adequately fulfills the deepest expression of
her people.

Besides the Ukrainian songs Mme. MACIUK sings the
beautiful arias from TOSCA, Madame Butterfly and the
Ukrainian opera MARUSIA BOHUSLAWKA, where she
demonstrates her voice of genuine beauty and her own
interpretations

I

I Don't Want Sleep . . . arr. Czyshko - solo Iya Maciuk
Bandura H. Kytastyj - solo Lubo Maciuk
Marusia Bohuslawka . . . Ukrainian opera - M. Fomenko
duet Marusia and Sofron Iya-Lubo Maciuk
Embroidered Towel . . . P. Mayboroda - solo Lubo Maciuk
Song A. Hnatyshyn - solo Iya Maciuk
Dream Y. Lopatynskyj - solo Lubo Maciuk

II

Madame Butterfly . . . G. Puccini - solo Iya Maciuk
Un bel di, vedremo
Tosca G. Puccini - solo Lubo Maciuk
E lucevan le stelle
Tosca G. Puccini - solo Iya Maciuk
Vissi d'arte
L'Elizir D'Amore . G. Donizetti - solo Lubo Maciuk
Una furtiva lagrima
Marusia Bohuslawka . M. Fomenko - solo Iya Maciuk
Recitativo and Aria Marusia

SUPER RECORDINGS

LUBO MACIUK - tenor

Noted and celebrated Ukrainian lyric tenor, earned the laureate
diploma at the Concourse of Young Singers in Lviv, Ukraine,
continued his vocal studies in Berlin, Germany and later in
Vienna, Austria. After a series of concerts in Austrian and
German cities he continued his vocal career in Brazil where he
appeared on radio, television and theatres bearing the title of
"Maestro de Bell Canto". The Academy of Fine Arts offered him
the chair of voice, where he served for many years. LUBO
MACIUK is credited with the first interpretation of the new
Brazilian opera, "Anita Garibaldi".
Together with Mme. Iya Maciuk, gave many concerts in the
United States and Canada, meeting with notable success and
critic. He was engaged in Germany as a chamber music artist
and gained the title of "KAMMERSINGER"

In this record LUBO MACIUK sings the songs of his people,
demonstrating deep expression and sentiment. Besides the
Ukrainian songs, LUBO MACIUK sings the beautiful arias
from TOSCA and L'ELIZIR D'AMORE.

I

СПАТЬ МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ — народня пісня, обр. Чишко
сольо Ія Мацюк
НАГАДАЙ, БАНДУРО, СПІВАМИ — Н. Каложна, Г. Китастий
сольо Любо Мацюк
МАРУСЯ БОГУСЛАВКА — укр. опера — М. Старицький, М. Фоменко
дует Марусі і Софрона Ія і Любо Мацюк
РУШНИЧОК — А. Малишко, П. Майборода сольо Любо Мацюк
ПІСНЯ — Т. Чупринка, А. Гнатішин сольо Ія Мацюк
СОН — Грабовський, Я. Лопатинський сольо Любо Мацюк

II

МАДАМ БАТЕРФЛЯЙ — італ. опера — Дж. Пуччіні
арія Батерфляй сольо Ія Мацюк
ТОСКА — італ. опера — Дж. Пуччіні
арія Кавардосці сольо Любо Мацюк
ТОСКА — італ. опера — Дж. Пуччіні
молитва Тоски сольо Ія Мацюк
ЛЮБОВНИЙ НАПІЙ — італ. опера — Г. Доніцетті
романса сольо Любо Мацюк
МАРУСЯ БОГУСЛАВКА — укр. опера — М. Старицький, М. Фоменко
арія Марусі сольо Ія Мацюк

GLEN ELLYN

ILLINOIS

SR 3000

IYA MACIUK, soprano

UKRAINIAN MASTERS SERIES

VOL. I

EUGENE MASLURS, pianist

UKRAINIAN MASTERS SERIES

SIDE 2

Ukrainian Music as an art is young, but its roots are deep in ancient times. Unlike the music of other countries, its development was not a natural uninterrupted process, but a constant struggle for survival due to the unfortunate history of the Ukrainian nation.

Its vital force is folk music, which has always had an important place in the life of Ukrainian people and which is noted for expressiveness and richness of its genre. Composers, sensing the beauty and originality of folklore, did not hesitate to draw on it until it became the main characteristic of their music, whether in the works of the first Ukrainian symphonist N. Ovsyaniko-Kulikovskiy or the sacred music of D. Bortniansky. One can always trace the golden thread of its influence through the works of Ukrainian composers who hand this precious gift to the common treasury of mankind.

SIDE 1

Kyrylo Stetsenko (1882-1922) studied with M. Lyssenko and was the conductor of the Ukrainian State Capella Choir. Composer of many beautiful songs and choral works, a children's opera, and sacred music, he later devoted himself to the priesthood. Hardship and persecution caused his premature death.

1. BARVINOK

Spread out, little periwinkle, grow low,
Move closer, young kozak, move closer.
Mother, Mother, it is time for me to wed.
Marry me to someone without a mustache
Who, when he winks, will make me laugh.
Spread out, little periwinkle, grow lower,
Move closer, kozak dear, still closer.
Lower and lower; closer and closer.
Oh, my beautiful daughter,
My dark-browed daughter, I shall miss you! . . .
Move closer, young kozak, still closer,
Lower and lower; closer and closer.

Boris Lutoskyński (1894-) is a prominent musical personality and a consummate composer of instrumental and symphonic works, operas and musical background for films. He is well known for his string quartets and beautiful arrangements of Ukrainian folk songs.

2. OH, IN THE MEADOWS

Oh, in the meadows the soft breeze is blowing;
A kozak there has been sowing wheat.
Suddenly, from a grove a young girl comes in view:
"Hey, kozak! Hear, God's help to you!
Show me the way out of this forest."
"Oh, if you really did not know the way,
Instead of calling me a "leader" you would ask,
My brave eagle, will you take me out to the path."

Yakiv Stepanyuk (Yakimenko 1883-1921) was a pupil and follower of M. Lyssenko. He is known primarily for the refined style of his carefully written songs and miniatures which radiate his warmth and sincerity.

3. FLIRTING SONG

She wore a park
Through the ravine and across the hill
To the village market place.
She would sell her pastries, buy some wine,
And for a penny hire a baggage player.
Then, dancing, she'd sing, "See what a girl I am!
Love me, my sweetheart, and I will wed you."

4. IN THE WINTER

The sun was gazing at the silver branches
But they couldn't bear its bright smile,
And swooning, they began to melt.
See how the tears drip one by one,
How the sun shines in the blue.
Oh sun! Why did you smile on them?

Folodyslor Zarembo (1833-1892) lived and composed in Kyiv. His vocal arrangements and compositions capture the spirit of the Ukrainian folk song.

5. THERE BY THE DNIPRO RIVER

There by the Dniipro river stands a tree,
Lonely among playful shrubs, stooped over the waters,
Like an aged kozak lost in his melancholy;
Alone, without family, without hope.

The flower-bedecked bushes and shrubs
Like young girls in bright colorful dresses,
Having no cares, seem to sing all the day.
There by the Dniipro river stands a lonely tree.

Nicholas Fomenko (1895-) studied at the Kharkiv State Conservatory of Music and has had experience as a pianist, conductor, educator and composer. Through his songs he has become well known to the youth of the Ukraine. Thus far he has produced three operas, two symphonies, a concerto for piano, a suite for violin, and a great number of piano pieces and songs. He fled from his native country in 1951 and is now a resident of the United States.

6. THE FLOWING WATERS

The rivers flow to the deep blue sea,
Where the waters mingle, never to return.
A young kozak left his country
To seek a fortune in foreign lands.
But soon he realized there could be no fortune
Where people were indifferent to his passions.
Wistfully he watched flocks of cranes flying homeward,
Regretting that his pathway was overgrown with thorns.

Yaroslav Lopatyński (1871- ?) an engineer by profession, was an amateur composer of many songs which still enjoy great popularity.

7. MY HEART IS AFLAME

My heart is aflame, sparked by hot pity for my countrymen.
Why can't I weep, extinguish this fire?
My soul is longing, crying, but my tears cannot flow,
For they are dried up yearning for freedom.
Let me walk in the fields, fall on my knees and weep,
Weep so the heavens will hear and be shaken.

Nestor Nyzhankivsky (1893-1940) studied with Marx, noted Austrian composer and pedagogue. He worked and composed in Lviv.

8. MOURN TREMBITA*

Mourn, Trembita, mourn. Let the world know
That forty thousand flowers of Galizia have been slain.
Mourn, Trembita! Wait throughout the Carpathian Mountains.
So that fathers and mothers will not keep vigil in vain
for their sons' return.
Mourn, Trembita, Mourn! Let even the lowlands know
From your plaintive sighs that young brides will see
their husbands, never more.

* The trembita is a primitive horn 10 to 20 feet long and made of bark. It is used by Carpathian herdsmen for calling sheep or on special occasions like religious feasts or disasters. An unusual characteristic of the trembita is that in order to produce a given note, all the lower partials of it must be sounded successively until the sought-after pitch is reached.

Levko Revutsky (1889-) is an eminent composer who lives and teaches in Kyiv. His strong and rugged individuality has produced some of the best Ukrainian contemporary music: piano pieces, concertos, symphonies, suites, songs, etc.

1. SONG, OP. 17, NO. 1

2. PRELUDE IN B^b MINOR, OP. 7, NO. 2

Fasyl Borvinsky (1889-), director of the Academy of Music in Lviv, studied in Prague. The spirit of native folk music breathes through his compositions, whether they be piano miniatures written for children, or chamber music. His creative work ended abruptly after the last war, when he was sent to Siberia.

3. PASTORALE

4. PRELUDE IN E MINOR

Folodymyr Groudine (1889-) is now residing in New York. For a number of years he was professor of the Conservatories in Kyiv, Prague and Paris. Composer of many instrumental, symphonic works, vocal and chamber music, he received numerous medals and awards in recognition of his compositions. His style is especially noted for elegance and expressiveness, though the moods range from the grotesque to robust folk humor.

5. VALSE DE CONCERT, OP. 60

Victor Kossenko (1896-1938) was a pianist, composer, and a professor at the Lyssenko Institute of Music in Kyiv. His creative genius was cut off at its peak when an unbearable tragedy claimed his untimely death. Kossenko's lyric nature is reflected in his many compositions for the piano, in chamber music and a few orchestral works.

6. LEGENDE, OP. 12, NO. 1

7. HEROIC ETUDE, OP. 8, NO. 11

about the artists

Iya Maciuk

"A voice of genuine beauty . . . wonderful interpretation and diction . . . a rare voice of well-measured and expressive tones . . . a lyric-dramatic voice soaring to coloratura . . ."

— such is the enthusiastic acclaim of critics for the vocal artistry of the celebrated Ukrainian soprano, Mme. Iya Maciuk.

Beginning her musical training at the Lyssenko Musical Institute in the city of Lviv, music capital of the Ukraine, she subsequently completed her studies at Vienna. This prepared her for extensive concertizing throughout Europe after World War II. Immigrating to South America, she continued her musical career giving recitals in the largest concert halls of Brazil and Argentina. Her more recent tours of the United States and Canada have met with notable success.

Here, Mme. Maciuk is heard in the folk songs of her native land. Ukrainian folk music parallels the history of its persecuted, oppressed people. It is the soul-cry of an heroic nation, ranging the full gamut of emotional dynamism from moods of exciting exhilaration to that of somber pathos. In these representative art songs, Mme. Maciuk adequately fulfills the deepest heart expression of her people.

Eugene Masluk

— a young gifted pianist, left his native country during World War II and after the long "Odyssey" came to the United States where he is now teaching and developing his musical talents. His intense devotion to the music of the Ukraine justifies his position in the ranks of the "Ukrainian Masters."

DM 5004

NO. 1

I
Y
A
AND
L
U
B
O

M
A
C
C
U
K

UKRAINIAN
SOLOS & DUETS
WITH ORCHESTRA

Supra
RECORDED
BY THE
COLUMBIA RECORDING COMPANY

Депозитарій Європейського Офісу на
 Євразійській Континентальній
 Історичній Історії
IYA and LUBO MACIUK
 with Sao Paulo Orchestra
 arrangements and conducting by
GEORGE KASZA'S
 Вернець 1979

IYA MACIUK - soprano

... a voice of genuine beauty, wonderful interpretation... rare voice of well mastered and expressive tones... a lyric dramatic voice soaring to coloratura...

Such is the critic for vocal artistry of the celebrated and greatly talented Ukrainian soprano, Mme. IYA MACIUK.

Beginning her musical training in Lviv, musical capitol of the Ukraine, she continued her vocal studies in Vienna, Austria. After the war she appeared in several Austrian and German cities in a series of concerts. Immigrating to South America Iya Maciuk furthered her vocal career in Brazil, appearing in theatres, radio and television obtaining the acclaim of the most competent musical critics. Her more recent tours of Canada and the United States have met with notable success. Here, Mme. Maciuk is heard in the songs of her native land, where she adequately fulfills the deepest expression of her people.

LUBO MACIUK - tenor

Noted and celebrated lyric tenor, earned the laureate diploma at the Concourse of Young Singers in Lviv, Ukraine, continued his vocal studies in Berlin, Germany and later in Vienna, Austria. After a series of concerts in Austrian and German cities he continued his vocal career in Brazil where he appeared on radio, television and theaters bearing the title "Maestro de Bell Canto". The Academy of the Fine Arts offered him the chair of voice, where he served for many years. Lubo Maciuk is credited with the first interpretation of the new Brazilian opera "Anita - Garibaldi". Together with his wife Iya, gave many concerts in the United States and Canada, meeting with notable success and critic. He was engaged in Germany as a chamber music artist and gained the title of "Kammersinger". In this record Lubo Maciuk sings the songs of his people, demonstrating deep expression and interpretation.

SIDE - 1

MOON IN THE SKY (misiac na nebi)... arr. Nadenenko
 duet - Iya and Lubo

A love duet: the girl in the boat is singing a song about love. The boy is standing on the shore, he listens to the song, and begins to sing about the beautiful eyes of a girl who taught him to love and to cry.

I'M LONELY (oj, odna ja, odna)... by M. Lysenko
 solo - Iya

I am always alone without luck or happiness. God gave me beauty, but even that is going to waste. No brother, nor sister have I. Where are you my friends? Where are you good people? There is no one and I am all alone.

AUTUMN SONG (babyne lito)... by D. Sitshynskyj
 solo - Lubo

Hy, gossamers, until the sun goes down. The wind died down, the leaves turned yellow, and everything is hushed in the soul. With the spring, everything will come to life again, but that which died in the heart no one will awaken.

RYE FIELDS (zyta, zyta)... by A. Hnatyshyn
 solo - Iya

I remember you like a dream as I lay my heart beside your memory. Oh, my dear ones, whisper to me of forgotten tales, wake me with your fragrance, so that I may be intoxicated with it and be lost forever to the world.

SHEPHERD'S SONG (oj, du-du-du)... arr. A. Hnatyshyn
 solo - Lubo

The old shepherd returns to his mountains where once he grazed sheep. He recalls his youth. Now he is old, gray, and alone. He cannot play the trembita for his beloved mountains, and this saddens him.

SIDE - 2

SPRING FLOWERS (prolisky)... arr. A. Hnatyshyn
 duet - Iya and Lubo

In this duet an elderly couple reminisce about their youth and the first spring they fell in love and gathered the first spring flowers. That time they confessed their love to each other and promised to live their life together.

MEDITATION (dumka)... by W. Zarembo
 solo - Lubo

O God, why did you not give me wings so that I could leave this earth and fly into the sky? I would live among the stars and sun because on earth I am alone and foreign to everyone.

MY SHOES (tsherevtyshky)... by M. Lysenko
 solo - Iya

A humorous song about a young widow who loves to joke and dance with the young men and would like to marry Ivan.

IF YOU HEAR, AT NIGHT (jak potshuyesh w notshi)... by W. Shut
 solo - Lubo

O my beloved, if you hear at night someone is weeping by your window, do not be afraid, it is my love that is crying.

A WORN PATH (utoptala steshetshku)... by M. Lysenko
 solo - Iya

A merry village widow sings about her trips to the city where she sells sweets to the cossacks. She jokes and dances with them and would have nothing against the idea if one of them was to marry her.

EVENING SONG (wetshirna pishnia)... by K. Stecenko
 solo - Iya

The evening descends quietly upon the earth and sends a farewell. O sun, do not set, it is still early. But the sun does not listen and sinks beyond the horizon. O sun, O sun, have you tired yourself, or are you angry?

SUPER RECORDINGS

GLEN ELLYN

ILLINOIS